

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Гайська сільська рада
Кіровоградського району
Кіровоградської області
вул. Академіка Доленка, 34,
с. Гайвка, 27633

Пропозиції щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 (далі – Проект 1), «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Гайської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю» (далі - Проект 1), «Про встановлення єдиного податку» (далі - Проект 2), «Про встановлення ставок на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі - Проект 3) (далі – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Гайської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області від 07.08.2017 № 194.

За результатами проведеного аналізу експертного висновку постійної комісії Гайської сільської ради з питань по агропромисловому комплексу та вирішенню спірних питань по межах земельних ділянок та раціональному їх використанню щодо Проекту 1, експертних висновків постійної комісії Гайської сільської ради з питань планування бюджету і фінансів щодо Проектів 2 та 3 та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо проектів рішень 1 - 3 в цілому

Проектами рішень на території Гайської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області встановлюються ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), а саме: земельного податку; єдиного податку; податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Проектами рішень, також, встановлюються деякі обов'язкові

Державна регуляторна служба України
ВІХ №8154/0/20-17 від 18.09.2017

Оніщенко Н.А.

елементи податків.

1. Відповідно до статті 31 Закону, сільські, селищні, міські, районні у містах, районні та обласні ради з метою реалізації покладених на них повноважень у здійсненні державної регуляторної політики можуть створювати у своєму складі постійні комісії з питань реалізації державної регуляторної політики або можуть покладати ці повноваження на одну з існуючих постійних комісій відповідної ради (далі - відповідальна постійна комісія).

Статтею 34 Закону встановлено, що кожен проект регуляторного акта, що внесений на розгляд до сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної ради, подається до відповідальної постійної комісії для вивчення та надання висновків про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону.

Відповідальна постійна комісія забезпечує підготовку експертного висновку щодо регуляторного впливу внесеного проекту регуляторного акта, який разом з цим проектом та підписаним аналізом регуляторного впливу подається до уповноваженого органу для підготовки у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку пропозицій щодо удосконалення проекту регуляторного акта відповідно до принципів державної регуляторної політики (далі - пропозиції уповноваженого органу).

Висновки відповідальної постійної комісії та пропозиції уповноваженого органу передаються для розгляду до постійної комісії, до сфери відання якої належить супроводження розгляду проекту регуляторного акта у відповідній раді (далі - головна постійна комісія), за винятком випадків, коли відповідальна постійна комісія є головною постійною комісією.

Таким чином, підготовка висновків про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону здійснюється відповідальною постійною комісією, а супроводження розгляду проекту - головна постійна комісія.

Таким чином, надання до спеціально уповноваженого органу експертних висновків про відповідність проектів регуляторних актів вимогам статей 4 та 8 Закону від різних постійних комісій Гайської сільської ради не відповідає вимогам Закону.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо визначити (або створити) постійну комісію Гайської сільської ради, на яку покласти повноваження у здійсненні державної регуляторної політики з метою підготовки експертних висновків про відповідність проектів регуляторних актів вимогам статей 4 та 8 Закону.

2. Пунктами 10.2 та 10.3 статті 10 ПКУ встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково встановлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 Кодексу.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, визначені проектами рішень (наприклад, відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку тощо).

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо у проектах рішень визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

3. Крім того, пропонуємо назви проектів рішень доповнити назвою сільської ради, на території якої встановлюються місцеві податки.

4. В преамбулі Проекту 2 зазначено, що цей проект розроблено відповідно до Закону України від 28 грудня 2014 року № 71 -VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо податкової реформи», а в преамбулі Проекту 3 – відповідно до Закону України від 24 грудня 2016 року № 909 -VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році».

Але, цими законами вносилися зміни до Податкового кодексу України в частині регулювання порядку прийняття рішень про встановлення місцевих податків і зборів на 2015 та 2017 роки.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити посилання на зазначені законодавчі акти з преамбули Проекту 2 та Проекту 3.

Щодо Проекту 1

Проектом 1 на території Гайвської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області встановлюється податок на майно в частині плати за землю, визначаються обов'язкові елементи податку.

1. Пунктом «Орендна плата» Проекту 1 регулюються питання встановлення орендної плати на території Гайвської сільської ради.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, пункт «Орендна плата» пропонуємо виключити з Проекту 1, а його назву викласти у такій редакції: «Про встановлення земельного податку на території Гайвської сільської ради на 2018 рік».

2. Ставки земельного податку встановлюються наступними пунктами Проекту 1:

- «Ставки податку для фізичних осіб – громадян»,
- «Ставка податку, для юридичних осіб»,
- «Ставка податку, для фізичних осіб-одноосібників»,
- «Ставка податку фізичних осіб підприємців».

Ставки земельного податку встановлюються за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, та за земельні ділянки, розміщені поза межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено. При цьому, в Проекті 1 не визначено база оподаткування встановлюється ставка земельного податку.

З метою приведення Проекту 1 до вимог статей 274 та 277 ПКУ, пропонуємо визначити ставку оподаткування за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від їх нормативної грошової оцінки, а за земельні ділянки, розміщені поза межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, у відсотках від нормативної грошової оцінки одиниці площи ріллі по Кіровоградській області.

Ставки податку для платників земельного податку встановлюються, зокрема, для земель комерції, житлового фонду, водного фонду.

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України, землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

- а) землі сільськогосподарського призначення;
- б) землі житлової та громадської забудови;
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;
- г) землі оздоровчого призначення;
- і) землі рекреаційного призначення;
- д) землі історико-культурного призначення;
- е) землі лісогосподарського призначення;
- є) землі водного фонду;
- ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Відповідно до пункту 2 статті 22 Земельного кодексу України до земель сільськогосподарського призначення належать:

- а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги);
- б) несільськогосподарські угіддя.

Таким чином, Земельним кодексом України не встановлено категорій «землі житлового фонду», «землі водного фонду», «землі комерції».

Натомість, пунктом 274.2. статті 274 ПКУ встановлено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка

податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Враховуючи, що Проектом 1 встановлюються ставки податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності), пропонуємо виключити ставки за «землі комерції» з Проекту 1, а назви інших категорій земельних ділянок привести у відповідність до вимог Земельного кодексу України.

Ставки податку для землекористувачів встановлюються, як фіксовані (у відсотках), так і у грошовому вимірі за 1 га.

Відповідно до пункту 289.3 статті 289 ПКУ центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

Таким чином, здійснення розрахунку ставок земельного податку без використання коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель на 2018 рік не відповідає вимогам ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити з Проекту 1 розрахунок земельного податку у грошовому вимірі.

Також, звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначеним, пропонуємо у Проекті 1 уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку, для визначення одиниці площі оподаткування земельної ділянки у відповідності до вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

Проектом 1 на території Гайської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області встановлюються ставки податку для земель лісогосподарського призначення.

Натомість, відповідно до пункту 273.1 статті 273 ПКУ, податок за земельні ділянки, надані на землях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

При цьому, пунктом 273.2 статті 273 ПКУ визначено, що ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до статті 274 ПКУ.

Таким чином, пропонуємо ставки податку за земельні ділянки, надані на землях лісогосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) привести у відповідність до вимог ст. 273 ПКУ.

3. Пункт «Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб» Проекту 1 потребує приведення у відповідність до вимог пункту 282.1. статті 282 ПКУ, яким встановлюється перелік юридичних осіб, що звільнюються від сплати земельного податку.

Щодо Проекту 2

Проектом 2 на території Гаївської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області встановлюються ставки єдиного податку, визначаються деякі обов'язкові елементи.

1. Пунктом 10 Проекту 2 визначено, що рішення набуває чинності з 01.01.2017 року.

Зазначений пункт потребує редакційних правок в частині визначення дати набуття чинності, а саме: з 01.01.2018.

2. Пунктом 11 Проекту 2 секретарю Гаївської сільської ради доручається оприлюднення даного рішення на дошці об'яв.

Але, відповідно до статті 12 Закону, регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Тому, пропонуємо внести зміни до зазначеного вище пункту Проекту 2 та забезпечити опублікування Проекту 2 в друкованих засобах масової інформації.

3. Пунктом 5 Проекту 2 передбачається встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, а саме:

підпунктом 5.1 встановлюється ставка для першої групи платників єдиного податку у розмірі 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на законом на 1 січня податкового (звітного) року, для всіх видів діяльності;

підпунктом 5.2. встановлюється ставка для другої групи платників єдиного податку у розмірі 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленого на законом на 1 січня податкового (звітного) року, для всіх видів діяльності;

підпунктами 5.3 - 5.5 цього пункту Проекту 2 встановлюються ставки для платників єдиного податку третьої та четвертої груп. Іншими пунктами Проекту 2 визначаються обов'язкові елементи для таких платників єдиного податку, зокрема, база та об'єкт оподаткування, порядок нарахування та строки сплати податку тощо.

Відповідно до пункту 293.1. статті 293. ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, для платників другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Вимогами пункту 293.2 статті 293 ПКУ встановлено, що фіксовані ставки единого податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Ставки єдиного податку для третьої та четвертої груп платників єдиного податку встановлені у фіксованих розмірах відповідно до вимог ПКУ.

Таким чином, до повноважень органів місцевого самоврядування віднесено виключно встановлення ставок єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп, визначення обов'язкових елементів саме для цих категорій платників єдиного податку.

У зв'язку з вищевикладеним, з метою приведення Проекту 2 до вимог ПКУ, пропонуємо визначити ставки єдиного податку для платників першої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, а норми щодо встановлення ставок єдиного податку для третьої та четвертої груп платників – пропонуємо виключити з Проекту 2.

Щодо Проекту 3.

Проектом 3 на території Гайвської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначаються деякі обов'язкові елементи.

Пунктом 2 Проекту 3 встановлюються пільги зі сплати податку на відповідній території з об'єктів:

- житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій України,

- нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб.

Однак, вид та розмір такої пільги Проектом 3 не встановлено.

Крім того, відповідно до абзацу и) підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, не є об'єктами оподаткування об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність.

Тому, пропонуємо до пункту 2 Проекту 3 включити норми, встановлені підпунктом 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 ПКУ, а саме:

база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків, незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі, їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток) - на 180 кв. метрів.

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам, з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Аналізи регуляторного впливу до проектів рішень (далі - АРВ) не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділах I АРВ «Визначення проблеми», розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

- визначити причини її виникнення;
- оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;
- визначити основні групи, на які вона справляє вплив;
- обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Однак, розробником не визначено проблему, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У зв'язку з відсутністю в АРВ до проектів рішень проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, не можливо визначити правильність та доцільність встановлених у розділах II АРВ цілей державного регулювання, що мають бути безпосередньо пов'язані із розв'язанням проблеми.

В пунктах 1 розділах III АРВ проектів рішень визначено дві альтернативи вирішення проблеми, однією з яких є «Відсутність регулювання». В описі цієї альтернативи зазначено, що у даному випадку місцеві податки сплачуються за мінімальними ставками.

Але, відповідно до підпункту 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, у разі, якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Тобто, розробником в АРВ Проекту 1 не враховано усі складові цієї альтернативи та, відповідно, не оцінено вигоди та витрати для тих, на кого проблема справляє вплив.

Також у розділах III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей», при визначенні оцінки впливу для держави, громади та суб'єктів господарювання за кожною альтернативою не наведено цифрових даних, що не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Треба зазначити, що до витрат держави за альтернативою «прийняття рішення» віднесено витрати, пов'язані з прийняттям, опублікуванням та популяризацією регуляторного акту, що не відповідає вимогам Методики: в процесі проведення оцінки впливу необхідно кількісно визначити витрати, які будуть виникати виаслідок дії регуляторного акта.

Крім того, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих проектами рішень розмірів ставок податків.

При цьому, у зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів регуляторних актів, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки єдиного податку, наприклад, встановлено на максимальному рівні, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Невідповідність АРВ принципам державної регуляторної політики підтверджує також:

відсутності інформації про кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання у розрізі великих, середніх, малих та мікропідприємств, що не дозволяє оцінити витрати суб'єктів господарювання, а також зробити висновок про необхідність проведення Тесту малого підприємництва (М-тесту);

при відсутності визначеної кількості СМП наявність в АРВ М-тестів, в яких визначена кількість суб'єктів малого та мікропідприємництва (далі – СМП), що підпадають під дію регулювання (в Проектах 1 та 3 по 2 суб'єкта СМП, в Проекті 2 – 13 СМП) та в яких відсутні «прямі» витрати СМП, якими є сплата встановлених проектами рішень місцевих податків;

наявність розрахунків витрат органу влади, що не відповідає вимогам Методики (до повноважень органів місцевого самоврядування відноситься встановлення місцевих податків і зборів. Усі процедури адміністрування податків, контролю за їх справлянням тощо встановлені ПКУ та, відповідно, не потребують розрахунку в АРВ зазначених проектів рішень).

При визначенні показників результативності регуляторних актів у розділах VII АРВ проектів рішень надано виключно порівняння сум сплати визначеного місцевого податку за I квартали 2016 та 2017 років.

Але, відповідно до пункту 10 та 11 Методики прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта;

розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта можуть бути виражені у кількісній формі. У разі неможливості обчислення

розмірів тієї чи іншої вигоди або витрати, наводиться текстовий опис результивності акта.

Відсутність показників результивності регуляторних актів не дозволить у подальшому провести повноцінне відстеження результивності регуляторних актів, а, відповідно, встановити економічно обґрунтовані ставки податків для суб'єктів господарювання на наступні бюджетні періоди.

Вищепередоване ставить під сумнів точність наведених в АРВ проектів рішень даних та розрахунків, а також необхідність запровадження владного регулювання на території Гайської сільської ради.

Отже, пропонуємо уточнити наведені в АРВ проектів рішень дані та здійснити їх перерахунки з урахуванням вимог ПКУ та Методики.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо привести проекти рішень Гайської сільської ради Кіровоградського району Кіровоградської області «Про встановлення податку на майно в частині плати за землю», «Про встановлення єдиного податку», «Про встановлення ставок на майно, в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а їх аналізи регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всеобщого обґрунтування необхідності запровадження даних регуляторних актів та відповідності їх принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
Служби України

К.М. Ляпіна